

Derefter gik det ærede Medlem over til at omtale forskellige andre Forhold. Han var straks paa det rene med, at Militærudgifterne kunde helt — men saa føjede han dog til — næsten delvis undværes. Der er altsaa dog lidt tilbage, som kan blive. Han mente i hvert Fald, at man kunde spare 70 Mill. Kr. Det forslod ikke noget mod, hvad hans Kollega, den anden socialdemokratiske Ordfører Hr. L. Rasmussen, sagde, for han fik disse Udgifter op til 85 Millioner. Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde straks opmærksom paa, at disse Tal er urigtige og uholdbare, hvad de ogsaa er. Men naar de Herrer stadig argumenterer ud fra den Betragtning, at man uden videre kan rasere alle Militærudgifter i dette Land, gør jeg opmærksom paa, hvad de Herrer dog ved, at alle Partier i dette Land har været enige om, at Danmark skulde indmelde sig i Folkenes Forbund; men i Forbundsaktens Artikel 8 hedder det, at „Forbundets Medlemmer anerkender, at Fredens Opretholdelse kræver en Indskrænkning af de nationale Rustninger til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævdelsen ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser“. Disse Udtalelser i Forbundstraktatens Artikel 8 viser tydelig, at de Lande, som har indmeldt sig i Folkenes Forbund, ikke kan afruste; det kan ikke forenes med de Bestemmelser, der findes i Artiklen.

Efter at det ærede Medlem Hr. Stauring havde gjort nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal, gik han over til at rette forskellige Angreb og dvælede da navnlig ved et Par Uheld — som ogsaa jeg beklager —, der har fundet Sted paa de militære Skydebaner paa Amager. Det ærede Medlem fremstillede Sagen paa den Maade, at han sagde, at det er i høj Grad generende, at hans Vælgere bliver skudd. Det erkender jeg. Men det blev ikke derved, sagde han, for nu begyndte man ogsaa at skyde Børnene, som han venter sig skal vokse op til en Gang at blive hans Vælgere. Og det er ikke saa underligt, at det ærede Medlem er rystet, hvis det virkelig var Tilfældet, at man, som det maatte fremgaa af hans Foredrag, hensynsløst næsten er som paa Klapjagt ude paa Skydebanerne for at skyde det ærede Medlems Vælgere

og deres Børn, der en Gang kan blive Vælgere.

Der er beklageligvis sket to Ulykkestilfælde paa de militære Skydebaner. Det første af dem ramte en Fisker, som viser sig at være en Mand, der har været arbejdsløs og i denne Arbejdsløshedstilstand har begivet sig ud paa Fiskeri for at benytte Tiden paa forsvarlig Maade og maaske derigennem tilvejebringe noget til Livets Ophold. Denne Mand, sagde det ærede Medlem, har man skudd lige i Maven — det er nu heller ikke rigtigt. Forholdet er det, at uagtet Manden opholdt sig ved Siden af Skydebanerne, paa et Sted, hvor aldrig nogen har anet, at en Kugle vilde komme hen, er han blevet ramt af en Kugle; man kan kun forklare det paa den Maade, at et Projektil har ramt mod Jernkanten paa en af Skiverne ved Opstillingen og derved har faaet en Afrift, saa at Kuglen har forvildet sig og er gaaet over og har ramt den vedkommende Mand — i Armen. Manden er imidlertid helbredet, og efter de Oplysninger, der foreligger for mig, vil han neppe have varig Men af dette Uheld. Jeg har imidlertid ladet foretage en retslig Undersøgelse af hele dette Forhold, og Resultatet er blevet det, at der ikke er vist Forsømmelighed, hverken fra deres Side, der har Opsigten, eller fra den Side, der har haft Ledelsen af Skydeøvelserne.

Det andet Tilfælde er et Ulykkestilfælde, hvorved to Drengene blev ramt hver af et Projektil. Men disse Drengene var gaaet tværs over Skydebanen under Skydningen, og det er jo en Selvfølge, at naar man vover sig ud over Skydebanerne under Skydningen, risikerer man at blive ramt. Men ogsaa disse to Drengene er helbredet, og jeg tør, efter hvad der foreligger, gaa ud fra, at heller ikke de vil faa varig Men af dette Ulykkestilfælde. Der er foretaget alle Forsigtighedsregler, før dette skete, ikke blot derved, at alle de Advarselstavler, som skal være til Stede for at vise Befolkningen, at der foregaar Skydning paa Skydebanerne, har været til Stede, men Kommandanten i København har nogen Tid i Forvejen ladet tilflyde forskellige Blade i København en Advarsel og bedt dem om at optage denne Advarsel, for at det ikke skulde ske, at nogen gik tværs over Skydebanerne under Skydningen. Dette har imidlertid